

- 1 paa Lunds Tapp, ogsaa kaldet Jels
 1 paa Lunds Rev,
 2 paa Tranholmene imellem Gvalpsfund
 og Birksund, ogsaa kaldet Ewangman-
 den,
 1 paa Knudshoved i Lørsens Bredning,
 1 paa Lynderupgaards Hage og
 1 paa Dvols Hage.
 Af Agger-Canalens Lodseri 4 Koste ved
 Indseilingen til Lemvig
 1 paa hver Ende af den ydre Ron, og
 1 paa Midten af den indre Ron eller
 Steenbanken og
 1 paa Geller Odde.

Alle de Communalbestyrelser, der kunde antages at have Interesse i Sagen, ere gjennem Aalborg, Gjorring, Thisted, Viborg og Ringkjøbing Amter horte om Afmærkningen og den dertil knyttede Afgift. De have Intet mod Afgiften havt at erindre, og da de af dem til Fordeel for de enkelte Communer foreslaaede Prikker alle, med Undtagelse af to, af hvilke den ene er funden aldeles overflødig af Overlodsen, den anden kun skulde veilede Indseilingen til en privat Mand's enestaående Pakhuus, ere optagne mellem de betegnede 35 nye Prikker, vil den eneste Betænkelse, der kan frembyde sig mod den foreslaaede Priskeafgift, formeentlig være den, at Afgiften paalægges alle Skibe, ogsaa dem, der seile med Lods.

Dette har imidlertid vedkommende Localautoritet, Overlodsen i Jyllands District, anseet aldeles nødvendigt, og, hensees til Afgiftens særegne Bessaffenhed og til de locale Forhold ved Sælladsen paa Liimfjorden, maa denne Anskuelse vistnok gives Medhold.

Udsætter nemlig et Lodseri, som ellers er Tilfældet, Prikker i sit eget Lodsfarvand, i hvilket kun dets egne Lodser maae lodse, sikkes det ved den for Prikkerne fastsatte Afgift en Indtægt af de Skibe, der ikke bruge Lods, hvorved det sættes istand til at vedligeholde Prikkerne.

Underledes bliver derimod Forholdet paa Liimfjorden, hvor flere Lodserier ville komme

til at udsætte Prikker i Farvande, i hvilke Skibe ved at tage Lods fra et enkelt Lodseri (s. Ex. Løgstors, der er berettiget til at lodse fra Løgstors Grunde til Agger-Canal, Lemvig, Dvols, Hjarbet og Skive), vilde kunne frigjøre sig for Afgiften, der kun opkræves een Gang paa hele Strækningen fra Agger-Canalen til Løgstør, medens paa den anden Side et Skib, der paa den større Deel af Reisen tog Lods, ved paa en enkelt Strækning at undlade det, vilde komme til at erlægge Afgiften.

For at tilvejebringe Lighed saavel for Lodserierne som for Skibsfarten, maa det derfor ansees nødvendigt, at Afgiften paalægges alle Skibe, saavel dem, der gaae med Lods, som uden Lods, og, for at kunne føre Control med Afgiftens Erlæggelse, vil det være rigtigt, at den opkræves ved det første Lodssted, Skibet passerer, hvorefter dette da paa de øvrige Lodssteder, det passerer, er fri for Afgiften, naar det foreviser Dvitting for den erlagte Betaling.

Efter de indkomne Oplysninger om Skibsfarten paa den her omhandlede Deel af Liimfjorden vil den foreslaaede Priskeafgift beløbe sig til omtrent 275 Rbd. aarlig, og, da de fleste Skibe, der beseile Liimfjorden, ere under 20 Commercelæster drægtige, vil den for en heel Reise kun andrage høiest 60 β . pr. Skib, hvad der maa ansees for en meget moderat Betaling, hvilket af vedkommende Communer ogsaa er bemærket.

Naar der hensees til, at vedkommende Lodserier, for at kunne udføre den daglige Pasning af de fra Lodstationerne langt bortffernede Prikker, maae træde i Forbindelse med Biskere i Nærheden, hvem de derfor maae give Bederlag, vil det vistnok ogsaa indrømmes, at 275 Rbd. aarlig kun bliver et særdeles ringe Bederlag for Arbeidet ved den aarlige Udsættelse, Indtagelse, Pasning og Vedligeholdelse af Prikkerne, hvortil endnu kommer, at deres Anbringelse utvivlsomt vil forringe Antallet af de lodstagede Skibe.

Hvad den første Udsættelse af Prikkerne angaaer, er det antaget, at Statskassen afholder denne.